

Sygn. akt V Ca 2566/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - **SSO Agnieszka Fronczak**

Protokolant **prot. sądowy stażysta Przemysław Szuty**

po rozpoznaniu w dniu **13 grudnia 2012 r.** w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 25 maja 2012 r., sygn. akt II C 634/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz A. G. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2566/12

UZASADNIENIE

Apelacja pozwanej spółki nie mogła zostać uwzględniona.

Zdaniem Sądu odwoławczego kwestionowane rozstrzygnięcie co do zasady odpowiada prawu, a podniesione w omawianej apelacji zarzuty nie mogą doprowadzić skutecznie do jego podważenia.

Przede wszystkim trzeba zauważyć, że zarzuty o charakterze procesowym są o tyle bezskutecznie zgłaszane na obecnym etapie sprawy, że na uchybienia przepisom postępowania – obecnie podnoszone – strona nie zwracała uwagi uprzednio w formie zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc.

Można jedynie wskazać skarżącemu, że fakt rozpoznania sprawy w trybie uproszczonym nie musi być określany w sposób szczególny w treści wyroku kończącego sprawę, gdyż zakwalifikowanie danej sprawy do owego trybu wynika wprost z przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Jeśli sąd odstępuje od stosowania tych norm proceduralnych powinien wydać w tym przedmiocie odpowiednią decyzję procesową, co w tym przypadku nie miało miejsca.

Skoro tak, to w niniejszym postępowaniu obowiązywały strony zasady prekluzji twierdzeń, zarzutów i dowodów – i to nie tylko w myśl przepisów o postępowaniu w trybie uproszczonym, lecz również dodatkowo właściwych dla postępowania nakazowego.

Strona pozwana nie stawiała się (przez swego przedstawiciela) na rozprawę przeznaczoną na przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. Nie zgłaszała też wcześniej wniosku o przesłuchanie świadka.

Dlatego wnioski dowodowe zgłoszone w apelacji zostały oddalone przez sąd odwoławczy, zgodnie z art. 505¹¹ kpc.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji – w oparciu o przedstawiony mu w sposób właściwy materiał dowodowy – poczynił właściwe i poprawne ustalenia odnośnie treści stosunku zobowiązaniowego łączącego strony i słusznie stwierdził, że to powód na podstawie tej umowy jest uprawniony do żądania wynagrodzenia za wykonaną i odebraną pracę (kwestia wzajemnych rozliczeń między członkami tzw. zespołu nie ma znaczenia dla oceny stosunku prawnego łączącego strony).

Sąd Rejonowy przeprowadził w tym przedmiocie w pisemnym uzasadnieniu swego orzeczenia wnikliwy wywód, przedstawiając rzeczową i poprawnie prawną argumentację takiego stanowiska – co Sąd Okręgowy w pełni podziela, nie znajdując potrzeby powtarzania tych samych motywów na obecnym etapie postępowania.

Należy też zauważyć, że zarzuty apelacji sprowadzają się w istocie do polemicznego, opozycyjnego w stosunku do Sądu Rejonowego, przywołania poglądu strony pozwanej prezentowanego w tym postępowaniu, bez poparcia ich podstawami natury merytorycznej, mogącymi skutecznie wykazać błąd w rozumowaniu Sądu I instancji.

Fakt, że pogląd Sądu nie pokrywa się z poglądem jednej ze stron procesu nie świadczy sam przez się (a taki przede wszystkim wydzźwięk ma treść apelacji), że orzeczenie będące wyrazem stanowiska Sądu jest błędne i stanowi o uchybieniach wymienionych w zarzutach apelacji.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił omawianą apelację, działając na podstawie art. 385 kpc.

Należy jednak zwrócić uwagę Sądowi Rejonowemu, że ten powinien rozważyć sprostowanie niedokładności swego orzeczenia, które nie odnosi się do uprzednio wydanego w tym postępowaniu nakazu zapłaty, a co winno mieć miejsce zgodnie z art. 496 kpc.

Kwestia ta nie miała jednak wpływu na ocenę merytoryczną wyroku Sądu I instancji.